

ÁKVÖRÐUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR nr. 2496/96/KSE**frá 18. desember 1996****um bandalagsreglur um ríkisaðstoð við stáliðnaðinn(*)****(Texti sem varðar EES)****FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA HEFUR,**

með hliðsjón af stofnsáttmála Kola- og stálbandalags Evrópu, einkum fyrstu og annari málsgrein 95. gr.,

með einróma samþykki ráðsins og að höfðu samráði við ráðgjafarnefndina,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

I

Samkvæmt c-lið 4. gr. sáttmálans er aðildarríkjunum bannað að veita stáliðnaði nokkurs konar aðstoð, hvort heldur hún er afmörkuð eða víðtæk.

Reglur sem heimila að stáliðnaðinum sé veitt aðstoð í ákveðnum tilvikum og settar eru fram í ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar nr. 3855/91/KSE⁽¹⁾, ná til hvers konar aðstoðar sem aðildarríkin fjármagna, hvort heldur hún er afmörkuð eða víðtæk.

Með reglunum átti fyrst og fremst að koma í veg fyrir að stáliðnaðurinn yrði af aðstoð til rannsókna og þróunarmála, svo og umhverfisverndarmála. Reglurnar heimila einnig félagslega aðstoð sem ætlað er að stuðla að því að dregið sé úr starfsemi iðjuvera eða standa straum af kostnaði við að hætta allri KSE-starfsemi hjá þeim fyrirtækjum sem eru síst samkeppnishæf. Þó er veitt undanþága vegna svæðisbundinnar aðstoðar í tilteknum aðildarríkjum og takmarkast hún nú við Grikkland. Öll önnur aðstoð er bönnuð.

Þær ströngu reglur sem þannig eru settar hafa stuðlað að sanngjarnri samkeppni í þessari atvinnugrein á síðustu árum. Þær samræmast tilganginum með stofnun innri markaðar. Því er rétt að beita þeim áfram, þó með nokkrum tæknilegum breytingum.

Ákvörðun nr. 3855/91/KSE fellur úr gildi 31. desember 1996.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjttíð. EB nr. L 338, 28. 12. 1996, bls. 42, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 20/98 frá 6. mars 1998 um breytingu á XV. viðauka (Ríkisaðstoð) við EES-samninginn, sjá þessa útgáfu af EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalagsins.

(1) Stjttíð. EB nr. L 362, 31. 12. 1991, bls. 57.

Því er bandalagið í stöðu sem ekki eru sérstök ákvæði um í sáttmálanum en þó er aðgerða þörf. Við þær aðstæður verður að grípa til þeirra úrræða sem kveðið er á um í fyrstu málsgrein 95. gr. sáttmálans, til að bandalagið geti unnið áfram að þeim markmiðum sem mælt er fyrir um í 2., 3. og 4. gr. hans.

II

Þessari ákvörðun er ætlað að gilda til 22. júlí 2002 þannig að hún spanni tímabilið þar til sáttmálinn fellur úr gildi.

Ef tryggja á stáliðnaðinum og öðrum atvinnugreinum jafnan aðgang að aðstoð til rannsókna og þróunarstarfa og aðstoð til umhverfisverndar, verður einnig að meta hvernig þessar áætlanir um aðstoð samræmast hinum sameiginlega markaði í ljósi rammaákvæða bandalagsins um ríkisaðstoð til rannsókna og þróunarmála⁽²⁾ og rammaákvæða um ríkisaðstoð til umhverfisverndar⁽³⁾. Þau síðastnefndu kveða á um að dregið verði úr hámarksaðstoð vegna aðlögunar að nýjum, lögboðnum stöðlum miðað við ákvæði ákvörðunar nr. 3855/91/KSE, og gera ráð fyrir aukinni aðstoð vegna fjárfestinga sem leiða til umhverfisverndar en eru töluvert yfir lágmarksstöðlum. Enn fremur veita þau nokkurt svigrúm til rekstrarástoðar, einkum hvað varðar undanþágu frá umhverfissköttum þegar svo háttar til að nauðsynlegt reynist að tryggja að fyrirtækin séu ekki verr sett en keppinautar þeirra í löndum þar sem slíkar ráðstafanir tíðkast ekki.

Hætti fyrirtæki allri KSE-starfsemi er heimilt að veita aðstoð án tillits til þess hvers eðlis stálframleiðsla fyrirtækisins er. Reglur ákvörðunar nr. 3855/91/KSE um aðstoð vegna lokunar fyrirtækja áttu aðeins við þau tilvik þegar fyrirtækið, sem lokar stáliðjuverum sínum, tilheyrir ekki samsteypu sem nær til annarra KSE-fyrirtækja, og því höfðu þær takmörkuð áhrif í raun. Til að draga meggi enn frekar úr framleiðslugetu í stáliðnaði er rétt að þessi ákvörðun heimili einnig aðstoð við lokun fyrirtækja sem mynda samsteypur með öðrum stálfyrirtækjum, að því tilskildu að fyrirtækið sem nýtur aðstoðar sé sjálfstætt í raun og að samsteypan færi ekki út eftirstandandi rekstur sinn á næstu fimm árum.

(2) Stjttíð. EB nr. C 45, 17. 2. 1996, bls. 5.

(3) Stjttíð. EB nr. C 72, 10. 3. 1994, bls. 3.

Ef komast á hjá mismunun vegna þess hve mismunandi ríkisaðstoð getur verið verður tilfærsla á fjármagni frá ríkinu til almennings- eða einkafyrirtækja í stáliðnaðinum, svo sem kaup á hlutabréfum, útvegum stofnfjár eða samskonar fjármögnun, að lúta sömu reglum og um aðstoð væri að ræða svo að framkvæmdastjórnin geti ákvarðað hvort um sé að ræða aðstoð. Svo mun verða þegar tilfærsla fjármagns er ekki raunverulegt framlag áhættufjármagns samkvæmt almennri fjárfestingarvenju í markaðshagkerfi. Framkvæmdastjórnin metur hvernig slík aðstoð samræmist reglum sáttmálans í ljósi þeirrar viðmiðunar sem mælt er fyrir um í þessari ákvörðun. Í þessu sambandi skal alltaf tilkynna framkvæmdastjórninni þegar fé er miðlað með þessum hætti og eigi er heimilt að hefjast handa fyrir en að loknu stöðvunartímabili sem kveðið er á um í 6. mgr. 6. gr. Áður en því lýkur sker framkvæmdastjórnin úr um hvort um aðstoð sé að ræða og komist hún að þeirri niðurstöðu að svo sé hrindir hún í framkvæmd þeirri málsmeðferð sem kveðið er á um í 5. mgr. 6. gr.

Beita ber ákvæðum þessarar ákvörðunar í samræmi við alþjóðlegar skuldbindingar bandalagsins varðandi ríkisaðstoð til stáliðnaðarins.

Framkvæmdastjórnin tekur saman árlega skýrslu um framkvæmd þessarar ákvörðunar til þess að umfjöllun um aðstoð verði opin skárrí.

SAMÞYKKT ÁKVÖRÐUN ÞESSA:

1. gr.

Meginreglur

1. Aðstoð við stáliðnaðinn, hvort sem hún er afmörkuð eða víðtæk, sem aðildarríkin standa straum af eða héraðs- eða sveitarstjórnir þeirra með opinberum fjármunum í hvaða mynd sem er skal teljast bandalagsaðstoð og þar með samrýmanleg eðlilegri starfsemi hins sameiginlega markaðar þá og því aðeins að hún fullnægi ákvæðum 2.-5. gr.

2. Hugtakið „aðstoð“ nær einnig til aðstoðar, sem felst í flutningi fjármuna frá ríkinu, héraðs- eða sveitarstjórnnum eða öðrum aðilum, til stálfyrirtækja í mynd hlutafjárkaupa, fjárfraflaga eða svipaðrar fjármögnunar (t.d. verðbréf sem breyta má í hlutabréf eða lán sem ekki eru veitt í ábataskyni og sem vextir eða afborganir greiðast af eftir fjárhagslegri stöðu fyrirtækisins, og eru lánatryggingar og millifærslur fasteigna meðtaldar) sem ekki verður talin eiginlegt framlag áhættufjár samkvæmt viðtekinni fjárfestingarvenju í markaðshagkerfi.

3. Aðstoð, sem fellur undir þessa ákvörðun, má einungis veita eftir að reglunum, sem mælt er fyrir um í 6. gr., hefur verið framfylgt og skal hún ekki greidd út eftir 22. júlí 2002.

2. gr.

Aðstoð til rannsókna og þróunar

Aðstoð, sem veitt er stálfyrirtækjum til að standa straum af kostnaði vegna rannsóknar- og þróunarverkefna, getur talist samrýmanleg hinum sameiginlega markaði ef hún samrýmist þeim reglum sem mælt er fyrir um í rammaákvæðum um ríkisaðstoð til rannsókna og þróunar, eins og þær birtast í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna* nr. C 45 frá 17. febrúar 1996 ⁽¹⁾.

3. gr.

Aðstoð til umhverfisverndar

Aðstoð til umhverfisverndar getur talist samrýmanleg hinum sameiginlega markaði ef hún samrýmist þeim reglum sem mælt er fyrir um í rammaákvæðum um ríkisaðstoð til umhverfisverndar, eins og þær birtast í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna* nr. C 72 frá 10. mars 1994, í samræmi við viðmiðanir um beitingu þeirra í stáliðnaði KSE, sem er lýst í viðaukanum við þessa ákvörðun.

4. gr.

Aðstoð vegna lokunar

1. Aðstoð til að inna af hendi greiðslur til launþega sem sagt er upp störfum eða fer á eftirlaun fyrir en ella getur talist samrýmanleg hinum sameiginlega markaði að því tilskildu að:

a) greiðslurnar stafi beinlínis af því að stáliðjuver, sem var í samfelldum rekstri allt til þess tíma að tilkynnt var um aðstoðina, hefur dregið saman seglin eða hætt starfsemi og að ekki hafi þegar verið reiknað með lokun fyrirtækisins við beitingu ákvarðana framkvæmdastjórnarinnar nr. 257/80/KSE ⁽²⁾, nr. 2320/81/KSE ⁽³⁾, nr. 3484/85/KSE ⁽⁴⁾, nr. 218/89/KSE ⁽⁵⁾, nr. 322/89/ KSE ⁽⁶⁾, nr. 3855/91/KSE ⁽⁷⁾, 94/257/KSE ⁽⁸⁾, 94/258/KSE ⁽⁹⁾, 94/259/KSE ⁽¹⁰⁾, 94/260/KSE ⁽¹¹⁾, 94/261/KSE ⁽¹²⁾, 94/1075/KSE ⁽¹³⁾, 96/315/KSE ⁽¹⁴⁾ um aðstoð við stáliðnaðinn, eða laganna um aðild Spánar og Portúgals;

(1) Ákvæði liðar 5.10.3 í rammaákvæðum, sem átt geta við um rannsóknarverkefni sem eru í samræmi við markmið sérstaks verkefnis eða áætlunar í tengslum við núverandi rammaáætlun bandalagsins um rannsóknir og tæknipróun (RTD), eiga einnig við um rannsóknarverkefni sem unnið er í tengslum við KSE-verkefni eða -áætlun um rannsóknir og tæknipróun á sviði stáliðnaðar.

(2) Stjttíð. EB nr. L 29, 6. 2. 1980, bls. 5.

(3) Stjttíð. EB nr. L 228, 13. 8. 1981, bls. 14.

(4) Stjttíð. EB nr. L 340, 18. 12. 1985, bls. 1.

(5) Stjttíð. EB nr. L 86, 31. 3. 1989, bls. 76.

(6) Stjttíð. EB nr. L 38, 10. 2. 1989, bls. 8.

(7) Stjttíð. EB nr. L 362, 31. 12. 1991, bls. 57.

(8) Stjttíð. EB nr. L 112, 3. 5. 1994, bls. 52.

(9) Stjttíð. EB nr. L 112, 3. 5. 1994, bls. 58.

(10) Stjttíð. EB nr. L 112, 3. 5. 1994, bls. 64.

(11) Stjttíð. EB nr. L 112, 3. 5. 1994, bls. 71.

(12) Stjttíð. EB nr. L 112, 3. 5. 1994, bls. 77.

(13) Stjttíð. EB nr. L 386, 31. 12. 1994, bls. 18.

(14) Stjttíð. EB nr. L 121, 21. 5. 1996, bls. 16.

- b) greiðslurnar séu ekki hærri en tíðkast samkvæmt þeim reglum sem í gildi eru í aðildarríkjnum 1. janúar 1996; og
- c) aðstoðin sé ekki meiri en nemur 50% af þeim hluta slíkrar greiðslu sem aðildarríkið og/eða bandalagið innir ekki af hendi samkvæmt c-lið 1. mgr. eða b-lið 2. mgr. 56. gr. sáttmálans samkvæmt þeim reglum sem mælt er fyrir um í tvíhliða samningum en á að greiðast af fyrirtækinu.

2. Aðstoð til stálfyrirtækja, sem hætta alfarið framleiðslu á járn- og stálvörum KSE, getur talist samrýmanleg eðlilegri starfsemi hins sameiginlega markaðar að því tilskildu að fyrirtækin:

- a) hafi verið orðin lögaðili fyrir 1. janúar 1996;
- b) hafi framleitt járn- og stálvörur KSE samfleytt allt til þess dags er tilkynnt var um aðstoðina í samræmi við 6. gr.;
- c) hafi ekki endurskipulagt framleiðslu eða iðjuver eftir 1. janúar 1996; og
- d) lúti hvorki beint né óbeint, í skilningi ákvörðunar hins háa yfirvalds nr. 24/54 ⁽¹⁾, né stjórnin beint eða óbeint öðru fyrirtæki sem er sjálft stálfyrirtæki eða stjórnar öðrum stálfyrirtækjum;
- e) láti loka og eyðileggja iðjuver, sem notuð voru til framleiðslu á járn- og stálvörum KSE, innan sex mánaða frá því framleiðslu er hætt eða innan sex mánaða frá því að framkvæmdastjórnin hefur samþykkt aðstoðina, hvort heldur sem gerist síðar; og
- f) að lokun iðjuvera þeirra hafi ekki enn verið tekin til greina við framkvæmd ákvarðananna sem um getur í a-lið 1. mgr. í lögnum um aðild Spánar og Portúgals eða í sambandi við jákvæða álitserð samkvæmt 54. gr. sáttmálans.

Fjárhæðin sem greidd er í aðstoð má ekki vera hærri en hærri talan af eftirfarandi tveimur tölum, sem fengnar eru úr skýrslu óháðs sérfræðings:

- a) núvirði framlegðar viðkomandi iðjuvers til að mæta fastakostnaði um þriggja ára skeið, að frádregnum ávinningi sem fyrirtækið hefur af því að loka; eða
- b) niðurlagsverð iðjuvera, að frátöldum þeim hluta endurmats frá 1. janúar 1996 sem er hærri en innlent verðbólguþig.

3. Aðstoð við stálfyrirtæki, sem uppfylla skilyrðin sem vísað er til í a-, b-, c-, e- og f-lið í fyrstu undirgrein 2. mgr., en eru beint eða óbeint undir stjórn fyrirtækis í stáliðnaði eða stjórna beint eða óbeint slíku fyrirtæki, getur talist samrýmanleg hinum sameiginlega markaði, að því tilskildu að:

- a) fyrirtækið, sem ráðgert er að loka, hafi í raun og að lögum verið aðgreint frá samsteypunni eigi skemur en sex mánuði þegar aðstoðin kemur til greiðslu; og
- b) óháður endurskoðandi, sem framkvæmdastjórnin viðurkennir, votti að bókhald fyrirtækisins, sem ráðgert er að loka, gefi rétta og raunsanna mynd af eignum og skuldum þess;
- c) sannanlega sé hægt að sýna fram á raunverulegan samdrátt í framleiðslugetu sem geti orðið greininni til framdráttar með tímanum þegar litið er til samdráttar í framleiðslugetu járn- og stálvara KSE á þeim tíma þegar fyrirtækinu var lokað og um fimm ára skeið frá lokunardegi, eða frá síðasta greiðsludegi aðstoðar sem viðurkennd er með tilliti til ákvæða þessarar greinar, ef það gerist síðar, og leiði það almennt til aukins samræmis milli framboðs og eftirspurnar á markaðinum; og
- d) umrædd lokun hafi ekki enn verið tekin til greina við framkvæmd ákvörðunar framkvæmdastjórnarinnar frá 19. október 1994 ⁽²⁾.

Fjárhæðin sem greidd er í aðstoð má ekki vera umfram meðaltal eftirfarandi tveggja talna, sem fengnar eru úr skýrslu óháðs sérfræðings:

- a) núvirði framlegðar viðkomandi iðjuvers til að mæta fastakostnaði um þriggja ára skeið, að frádregnum ávinningi sem fyrirtækið hefur af því að loka; eða
- b) niðurlagsverð iðjuvera, að frátöldum þeim hluta endurmats frá 1. janúar 1996 sem er hærri en innlent verðbólguþig.

4. Öll aðstoð, sem samþykkt er samkvæmt ákvæðum 2. og 3. mgr., skal lögð fyrir óháðan endurskoðanda sem framkvæmdastjórnin viðurkennir, svo tryggt sé að ekki sé farið fram úr þeim mörkum, sem kveðið er á um í annarri undirgrein 2. mgr. og annarri undirgrein 3. mgr., og að það sem ofgreitt kann að reynast fáist endurgreitt.

5. gr.

Sérákvæði

Aðstoð sem veitt er stálfyrirtækjum til fjárfestingar samkvæmt almennri byggðaáætlun getur, allt til 31. desember 2000, talist samrýmanleg hinum sameiginlega markaði að því tilskildu að fyrirtækið sem aðstoðar nýtur sé staðsett í Grikklandi, að heildarfjárhæð aðstoðarinnar sé ekki yfir 50 milljónir eka og að fjárhagsaðstoðin leiði ekki til aukinnar framleiðslugetu.

⁽¹⁾ Stjút. KSE nr. 9, 11. 5. 1954, bls. 345/54.

⁽²⁾ Stjút. EB nr. C 390, 31. 12. 1994, bls. 20.

6. gr.**Málsmeðferð**

1. Tilkynna skal framkvæmdastjórninni um öll áform um að veita eða breyta aðstoð af þeirri gerð sem um getur í 2. - 5. gr. með góðum fyrirvara svo að hún geti gert athugasemdir. Þá skal enn fremur greina henni frá áformum um að veita stáliðnaðinum aðstoð samkvæmt áætlunum sem þegar hefur verið tekið ákvörðun um samkvæmt EB-sáttmálanum.

Tilkynningar um fyrirhugaða aðstoð samkvæmt ákvæðum 4. gr., þar sem aðildarríki lætur í té aðstoð vegna áforma um lokun á yfirráðasvæði annars aðildarríkis, skulu sendar framkvæmdastjórninni af báðum aðildarríkjunum sameiginlega.

Tilkynningar um áætlanir um aðstoð þurfa að berast framkvæmdastjórninni eigi síðar en 31. desember 2001.

2. Tilkynna skal framkvæmdastjórninni um öll áform um flutning fjármuna frá ríki, héraðs- eða sveitarstjórnnum eða öðrum aðilum til stálfyrirtækja í mynd hlutafjárkaupa, fjárframlaga, lánatrygginga, bóta eða svipaðrar fjármögnunar og skal það gert með góðum fyrirvara svo að hún geti gert athugasemdir og eigi síðar en 31. desember 2001.

Framkvæmdastjórnin ákveður hvort í flutningi fjármunanna felist einhvers konar aðstoð í skilningi 2. mgr. 1. gr. og ef svo er, hvort hún sé samrýmanleg hinum sameiginlega markaði samkvæmt ákvæðum 2. - 5. gr.

3. Framkvæmdastjórnin skal falast eftir álitu aðildarríkjanna á áformum um aðstoð vegna lokunar og á öðrum mikilsháttar tillögum um aðstoð sem henni er tilkynnt um áður en hún tekur afstöðu til þeirra. Hún skal tilkynna aðildarríkjunum um afgreiðslu hverrar tillögu um aðstoð og greina jafnframt frá gerð og umfangi aðstoðarinnar.

4. Ráðstafanirnar sem um getur í 1. og 2. mgr. koma því aðeins til framkvæmda að framkvæmdastjórnin hafi samþykkt þær og með þeim skilyrðum sem hún setur.

Þegar framkvæmdastjórnin hefur gefið viðkomandi aðildarríki tækifæri til að gera athugasemdir getur hún tekið ákvörðun í samræmi við ákvæði fyrstu málsgreinar 88. gr. sáttmálans og farið fram á að aðildarríki fresti hvers kyns greiðslum þar til hún hefur veitt samþykki sitt. Ákvæði 88. gr. sáttmálans skulu gilda komi til þess að aðildarríki hlíti ekki áður nefndri ákvörðun.

Þegar framkvæmdastjórnin hefur gefið viðkomandi aðildarríki tækifæri til að gera athugasemdir getur hún tekið ákvörðun í samræmi við ákvæði fyrstu málsgreinar 88. gr. sáttmálans og

farið fram á að aðildarríki afturkalli til bráðabirgða hvers kyns greiðslur sem brjóta í bága við fyrstu undirgrein þessarar málsgreinar og c-lið 4. gr. sáttmálans. Endurgreiðslur fari fram í samræmi við gildandi málsmeðferð og ákvæði laga í viðkomandi aðildarríki, að viðbættum vöxtum á gengi sem notað er sem viðmiðunargengi við mat á aðstoð í héraði og reiknast frá útborgunardegi. Ákvæði 88. gr. sáttmálans skulu gilda komi til þess að aðildarríki hlíti ekki áður nefndri ákvörðun.

5. Telji framkvæmdastjórnin að tiltekin fjárhagsleg ráðstöfun geti falið í sér ríkisaðstoð í skilningi 1. gr., eða efist hún um að aðstoð samræmist ákvæðum þessarar ákvörðunar, skal hún tilkynna viðkomandi aðildarríki um afstöðu sína eftir að hafa gefið hlutaðeigandi aðilum og öðrum aðildarríkjunum tækifæri til að gera athugasemdir. Komist framkvæmdastjórnin að þeirri niðurstöðu, að fengnum athugasemdum og þegar viðkomandi aðildarríki hefur verið veitt tækifæri til andsvara, að viðkomandi ráðstöfun samrýmist ekki ákvæðum þessarar ákvörðunar, skal hún taka ákvörðun eigi síðar en þremur mánuðum eftir að henni berast þær upplýsingar sem nauðsynlegar eru til að meta fyrirhugaða ráðstöfun. Ákvæði 88. gr. sáttmálans skulu gilda komi til þess að aðildarríki hlíti ekki áður nefndri ákvörðun.

6. Ef framkvæmdastjórnin hefur ekki málsmeðferð þá sem kveðið er á um í 5. mgr. eða gerir afstöðu sína kunna innan tveggja mánaða frá því henni berst tilkynning um fyrirhugaðar ráðstafanir, er viðkomandi aðildarríki heimilt að hrinda fyrirhuguðum ráðstöfunum í framkvæmd að því tilskildu að aðildarríkið tilkynni framkvæmdastjórninni fyrst um fyrirætlunina. Leiti framkvæmdastjórnin álitu aðildarríkjanna samkvæmt ákvæðum 3. mgr. skal ofangreindur frestur vera þrjú mánuðir.

7. gr.**Skýrslur aðildarríkjanna**

Aðildarríkin senda framkvæmdastjórninni skýrslu tvisvar á ári um þá aðstoð sem greidd hefur verið út á næstliðnum sex mánuðum, hvernig hún var notuð og hvaða árangri hún skilaði á sama tímabili. Í skýrslunum skal enn fremur greina frá öllum fjárhagslegum aðgerðum aðildarríkis eða héraðs- eða sveitarstjórna gagnvart stálfyrirtækjum í almannaeigu. Skýrslur þessar skulu afhentar innan tveggja mánaða frá lokum þess sex mánaða tímabils sem þær fjalla um.

8. gr.**Skýrslur framkvæmdastjórnarinnar**

Framkvæmdastjórnin gefur ráðinu á hverju ári skýrslu um framkvæmd þessarar ákvörðunar og einnig fá Evrópuþingið og ráðgjafarnefndin hana í upplýsingarskygni.

9. gr.**Gildistími**

Ákvörðun þessi öðlast gildi 1. janúar 1997.

Hún gildir til 22. júlí 2002.

Ákvörðun þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 18. desember 1996.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Karl VAN MIERT

framkvæmdastjóri.